

tuku. „Ešte ti to nedošlo? Zbieram Veľkých strážcov. A Dinesh je moja ďalšia trofej.“

Muž siahol do mešca, ktorý mal zavesený okolo drieku, vytiahol z neho obsidiánovú fľaštičku a jediným pohybom ju odzátkoval. Kaiina zmeravela od strachu.

Medveď a kanec sa rozostúpili. Slon sa začal nervózne otáčať do kruhu. V tej chvíli ho obkolesili ostatní Veľkí strážcovia, takže nemohol ďalej odrážať útočníkov. Kaiina uvažovala, ako dlho ich oboch ešte svojimi klami ubráni.

Zrazu zadul vietor a orol zletel k fúzatému mužovi, ktorý mu vložil do pazúrov tajomnú čiernu fľaštičku. Orol zamával krídlami a zamieril rovno ku Kaiine. Dievčina stuhla, nohami pevne zovrela Dinesha a zakryla si tvár pažami.

Ale orol si ju nevšímal.

Kaiina zhrozene sledovala, ako orol v pazúroch obrátil fľaštičku a počkal, kým jej obsah vypadne na Dineshovo široké čelo. Najprv si myslela, že to bola hrudka blata, no potom videla, že sa kopček hýbe. Vyzeralo to ako červ alebo pijavica a bolo to rovnako veľké ako špirála na cudzincom čele. Kaiina sa zúfalo nahla dopredu. Dúfala, že sa jej podarí príšeru z Dinesha zhodiť.

Červ však bol nečakane obratný. Hoci sa Dinesh zo všetkých síl snažil, aby ho zo seba striasol, ďalej sa plazil po jeho čele, pohodlne prisatý k drsnej koži. Zubatými ústami sa znova a znova snažil zahryznúť do slona, ale očividne sa mu nedarilo preniknúť pod zhrubnutú kožu. Kaiina sa zahнала po červovi, no ten sa ustavične krútil a rýchlo jej unikol. Potom sa narovnal a zmizol v Dineshovom uchu. Keď slon zreval od bolesti, Kaiina pochopila, ako hlboko sa červ dostal.

Dinesh sa roztriasol, zdvihol hlavu a ešte raz zatrúbil – bol to strašný, mučivý nárek. Potom stíchol a znehybnel.

Medveď a kanec sa upokojili a ustúpili dozadu.

„Dinesh!“ vykričla Kaiina. Rukami objímala slonovi hlavu. „Si v poriadku? Dinesh!“

Slon sa nehýbal.

„Užila si si so svojím duchovným zvierateľom aspoň pár okamihov,“ povedal muž. „Poniekotorým nedoprajem ani toľko radosti.“

Kaiina trela slonovi kožu a dúfala, že ho jej dotyky prebudia. Z Dinesha však vyprchala všetka energia a stále sa nehýbal.

Kanec sa uvelebil na zemi a spokojne odpočíval, ľadový medveď oddychoval s vyplazeným jazykom o kúsok ďalej.

Zrazu sa Kaiiny zmocnil závrat, akoby mala každú chvíľu omdlieť.

Muž v čiernom plášti potiahol za prúžok surovej kože, ktorým mal zaviazanú košeľu až po krk, a odhalil širokú hrud. V strede, kde sa začínalo brucho, sa vynímalo tetovanie. Vyzeralo ako kobra. Cudzinec zavrel oči a zvrátil čelo. Nasledoval krátky záblesk, počas ktorého medveď a kanec zmizli. Vzápätí sa objavili, každý z jednej strany, na mužovom hrudníku. Prednými končatinami dosahovali až na jeho plecia. Kaiina za sebou začula praskot – na mužovej hrudi sa objavili ďalšie dve tetovania: orol a baran. Uprostred, pod jeho hrdlom, ešte zostalo dosť miesta.

„Nie, nie...“ zastonala Kaiina, keď pochopila, čo sa deje.

„Ale áno,“ zapriadol muž spokojne.